

който был вече излѣзълъ на другия брѣгъ съ всички-тъ Израилтяне, да обърне жезъла-тъ си срѣща Египтяне-тъ. Моисей прострѣлъ рѣкѣ-тъ си—и море-то съ страшень шумъ ся спустижло на Египтяне-тъ, потопило колесницы-тъ, всадници-тъ и всичкѣ-тъ войскѣ; не осталось ни една жива душа отъ Египтяне-тъ.

Тогава Моисей наедно съ Израилтяне-тъ воспѣлъ благодарственнѣ пѣсень: *Поемъ Господеву! Славно бо прославися! Помощникъ и покровитель бысть мнѣ во спасеніе! Сей мой Богъ! и прославлю Его; Богъ отца моего, и вознесу его* и проч. Моисеова-та сестра, Маріамъ, наедно съ Израилтянки-тъ составила другъ хоръ и повторяла исты-тъ думы.

ГЛАВА XXXIX.

Хлѣбъ отъ небо-то и вода изъ камыка.

Като минѣли прѣзъ море-то, сынове-тъ Израилевы ся расположили въ станъ въ едиѣ пустынь необозримѣ, безплодиѣ, необитаемѣ; нїждѣ не ся видѣло ни поле засѣяно, ни жилище челоувѣческо. Израилтяне-тъ имали най голѣмѣ нуждѣ за водѣ. Еднажъ тѣ намѣрили водѣ, нѣ была горчива. Богъ повелѣлъ Моисею да тури въ неѣ кѣсъ отъ дръво—и вода-та станѣла совершенно сладка за пїеніе. Три дни слѣдъ излизаніе-то имъ изъ Египетъ, на Израилтяне-тъ ся свършилъ хлѣба-тъ, и нѣмало отъ кѣдѣ да взематъ хранѣ.

Подиръ толкосъ чудеса, что показалъ Богъ за спасеніе-то имъ, можехъ ли Израилтяне-тъ да ся сумнѣватъ въ милосердіе-то Божіе? Нѣ тѣ, вмѣсто да возлагатъ на Бога всичко-то си упованіе, роптали и говорили Моисею и Аарону: „Зачто не си стоиме въ Египетъ? Тамъ ни бѣше добрѣ; имяхме хлѣбъ довольно; прѣдъ насъ стояхѣ котлы пълны съ месо. Вы ны доведохте въ тѣсъ пустынь, за да из-